

OPIS BADANIA

Badanie zostało przeprowadzone na próbie rodziców stu czterdziestu dwojga dzieci pochodzenia polskiego, adoptowanych za pośrednictwem Stowarzyszenia „La Cicogna” w latach 2001 – 2011 przez włoskie małżeństwa. Dane wykorzystane w badaniu zebrano za pośrednictwem kwestionariusza, wypełnionego przez rodziców adopcyjnych. Posłużono się taką formą zbierania informacji ze względu na to, że po pierwsze pozwala ona na uzyskanie danych niedostępnych w przypadku bezpośredniego przepytывania małoletnich (z uwagi na niski wiek lub brak wystarczających kompetencji językowych i próbę ochrony niedawno przysposobionych dzieci przed zbyt wczesnym konfrontowaniem ich z niektórymi bolesnymi wspomnieniami), a także z uwagi na to, że wszelkie inne sposoby bardziej obiektywnego zbadania sytuacji rodzin adopcyjnych okazały się być niemożliwe z powodu dużego rozproszenia rodzin po całym terytorium Włoch i innych trudności logistycznych.

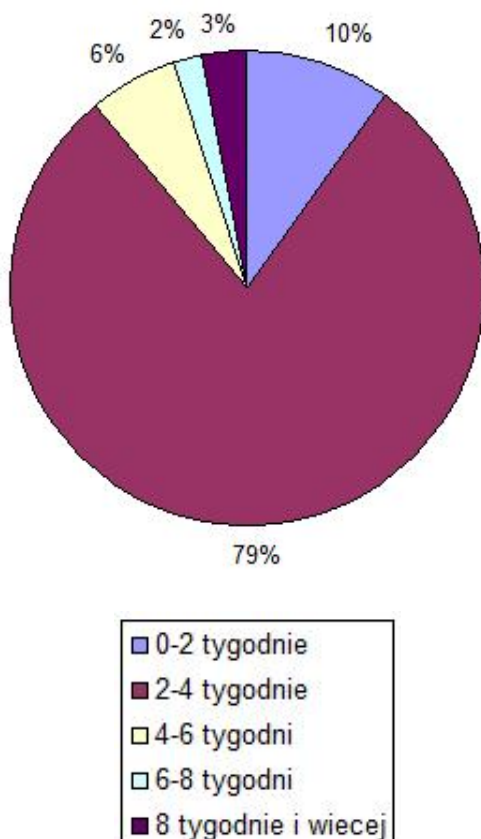
W kwestionariuszu obecne były zarówno pytania zamknięte, jak i otwarte, dające możliwość pogłębienia poruszanych kwestii oraz ewentualnego rozszerzenia badania w przyszłości. Kwestionariusze zostały rozesłane rodzinom adopcyjnym za pośrednictwem poczty elektronicznej i w takiej formie rodzice dzieci odsyłali je do Stowarzyszenia. Każdy rodzic miał możliwość dodawania osobistych uwag do treści kwestionariusza.

Ogółem odesłanych zostało do Stowarzyszenia 101 wypełnionych kwestionariuszy.

Kolejność prezentacji graficznych została tak ustawiana, aby odtworzyć chronologicznie procedurę z punktu widzenia przeżyć małżonków od momentu otrzymania propozycji poznania dziecka/dzieci aż do momentu zakończenia procedury poprzez złożenie przez naszą organizację dossier końcowego w Polsce zgodnie z Konwencją Haską.

INFORMACJE O DZIECIACH

Rodzice dzieci, zapytani o rzetelność informacji odnośnie stanu zdrowia i sytuacji dzieci, odpowiadają że w większości przypadków (75%) informacje te były zgodne ze stanem faktycznym. Odnośnie 19% dzieci otrzymane z Polski informacje zostały przez rodziców ocenione jako częściowo zgodne z prawdą, natomiast rodzice 5% dzieci uważa, że informacje te nie odpowiadały rzeczywistości.

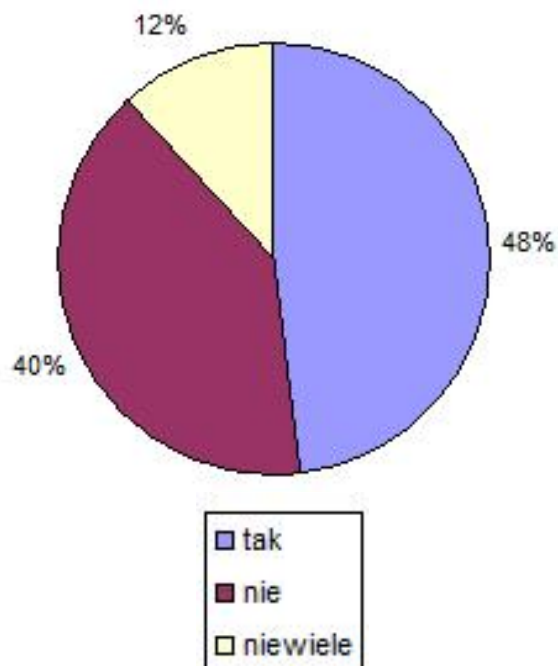

CZAS TRWANIA OKRESU STYCZNOŚCI

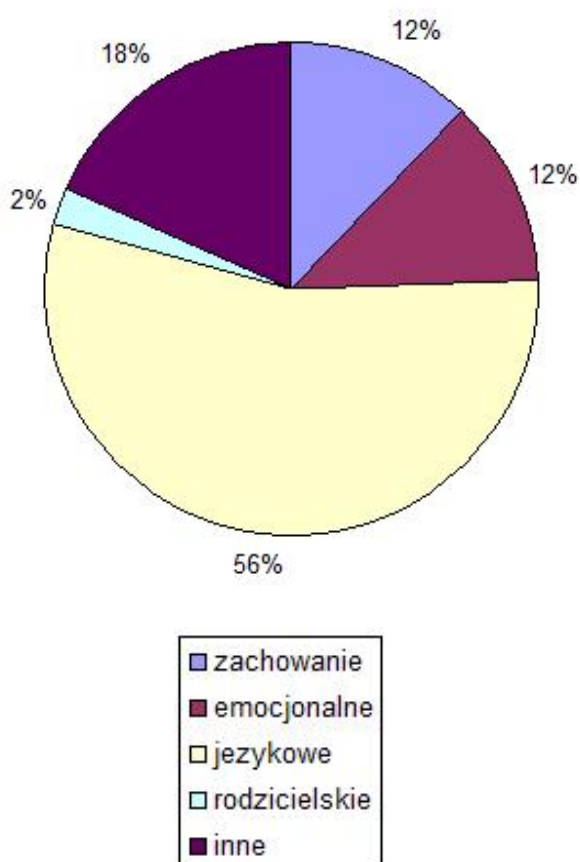
W przypadku zdecydowanej większości analizowanych adopcji czas trwania okresu styczności przyszłych rodziców adopcyjnych z dzieckiem wynosił od dwóch do czterech tygodni (79%). Dla 10% par okres ten wynosił mniej niż dwa tygodnie. Około 6% rodzin odbyło dłuższy okres bezpośredniej styczności, trwający od 4 do 6 tygodni, a w przypadku 5% czas ten przedłużył się nawet do ośmiu tygodni i więcej.

TRUDNOŚCI W OKRESIE STYCZNOŚCI

Blisko połowa rodziców adoptowanych dzieci (48%) deklaruje obecność istotnych trudności w okresie styczności przedadopcyjnej. W przypadku rodziców 12% dzieci zaznaczone jest występowanie niewielkich trudności lub malej ich ilości. Brak jakichkolwiek trudności w tym okresie sygnalizują rodzice 40% dzieci.

RODZAJ TRUDNOŚCI OBSERWOWANYCH W OKRESIE STYCZNOŚCI

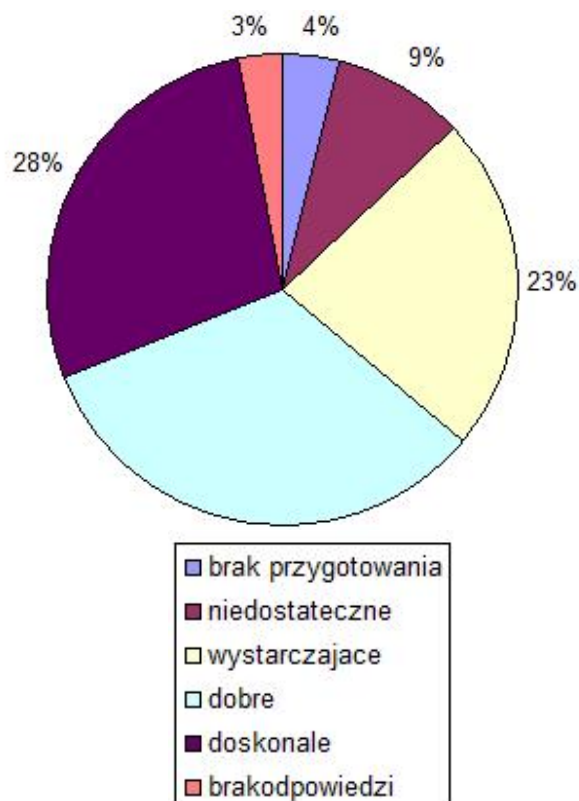

Wśród trudności wymienianych przez rodziców adopcyjnych, występujących podczas okresu styczności, najczęściej pojawiają się trudności językowe (56%). Zaraz po nich wymieniane są problemy emocjonalne dziecka (18%) oraz te związane z zachowaniem (12%). Około 2% rodziców sygnalizuje trudności własne, związane ze sprawowaniem opieki i kwestiami wychowawczymi. Wśród pozostałych (12%) najczęściej wymieniane są te wiążące się z odżywianiem, klimatem i organizacją życia codziennego.

STOPIEŃ PRZYGOTOWANIA DZIECI DO ADOPCJI

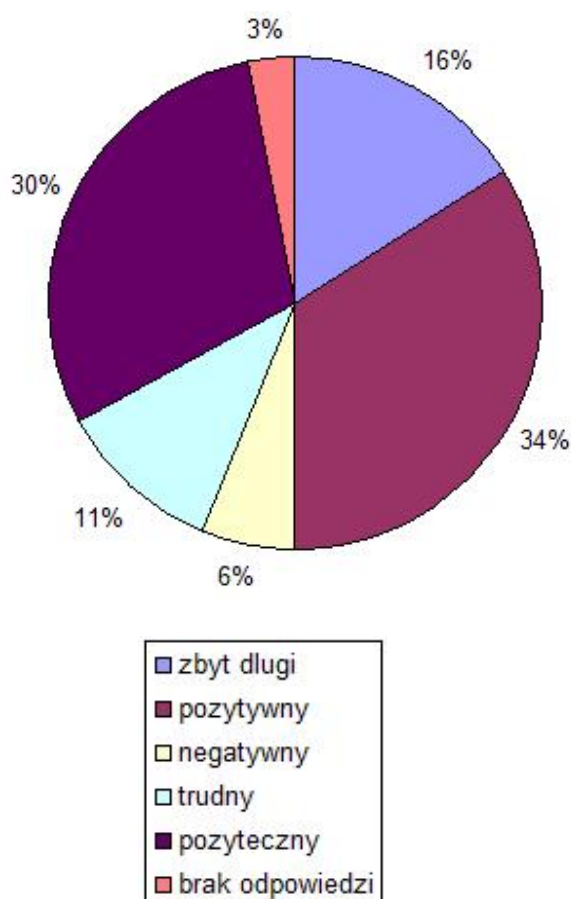
Zdecydowana większość dzieci (61%) jest określana przez rodziców adopcyjnych jako doskonale i dobrze przygotowana do adopcji (odpowiednio 28% i 33% dzieci). Kolejne 23% małoletnich adoptowanych za pośrednictwem Stowarzyszenia „La Cicogna” jest przez rodziców oceniane jako dostatecznie przygotowane do przysposobienia.

Rodzice 9% dzieci uważa, że nie zostały one przygotowane w sposób dostateczny, a w stosunku do 4% dzieci ich rodzice twierdzą, że nie podjęte zostały żadne kroki do przygotowania dzieci. Rodzice 3% małoletnich nie udzielili odpowiedzi na to pytanie.

OCENA OKRESU STYCZNOŚCI Z DZIEĆMI

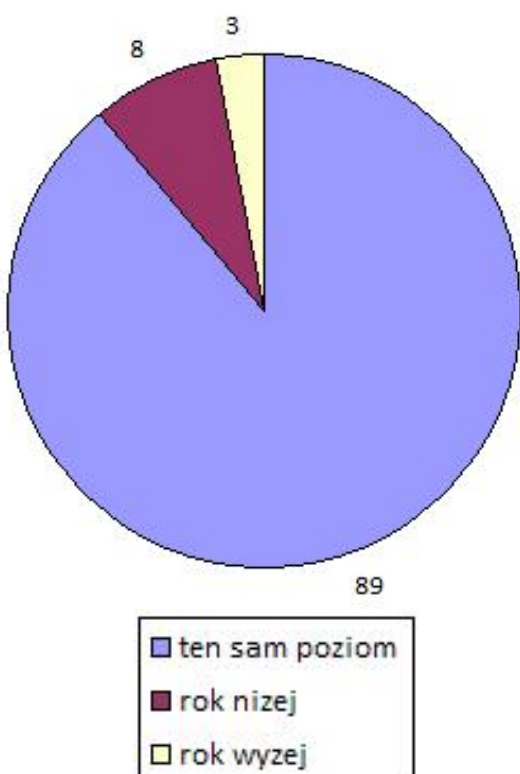
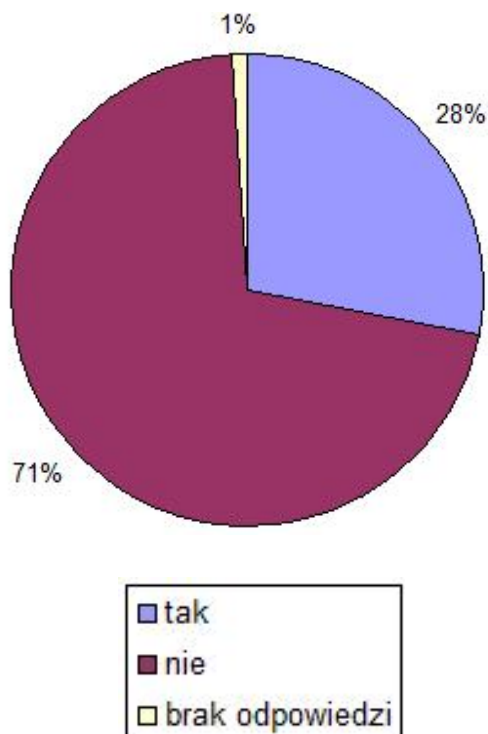
Jeśli chodzi o ocenę okresu bezpośredniej styczności, większość par w pierwszej kolejności uważa go za ogólnie pozytywny (34%), a kolejne 30% wskazuje na jego użyteczność dla dalszego budowania wzajemnych relacji. Rodzice około 16% dzieci uważają, że okres ten był zbyt długi, 11% twierdzi, że był trudny, a 6% określa go jako ogólnie negatywny. Rodzice czworga dzieci (3%) nie udzielili odpowiedzi na to pytanie. Generalnie rzecz ujmując, nawet rodzice oceniający okres bezpośredniej styczności jako długi, intensywny, trudny i kosztowny w dalszej kolejności wymieniają jego pozytywny wymiar i użyteczność. Podkreślają także istotną rolę referentów oraz ich ogromne zaangażowanie w rozwiązywanie poszczególnych trudności.

TRUDNOŚCI NAPOTKANE W PIERWSZYM ROKU WSPÓLNEGO ŻYCIA

Zdecydowana większość rodziców (71%) dzieci deklaruje, że w pierwszym roku wspólnego życia nie napotkała istotnych trudności związanych z adopcją i wychowaniem dziecka. Zaistnienie trudności przyznają rodzice 28% dzieci, wymieniając przede wszystkim złe nawyki żywieniowe i higieniczne, trudności z zasypianiem, problemy w zachowaniu i trudności emocjonalne dotyczące wchodzenia w relacje z nową rodziną i zaufaniem, a także trudności w relacjach społecznych (głównie z rówieśnikami). Niektórzy rodzice sygnalizują własne trudności z wejściem w rolę rodzicielską i z organizacją życia codziennego oraz nawiązaniem relacji z dzieckiem.

Kilkoro rodziców (1% badanych) nie udzieliło odpowiedzi na to pytanie.

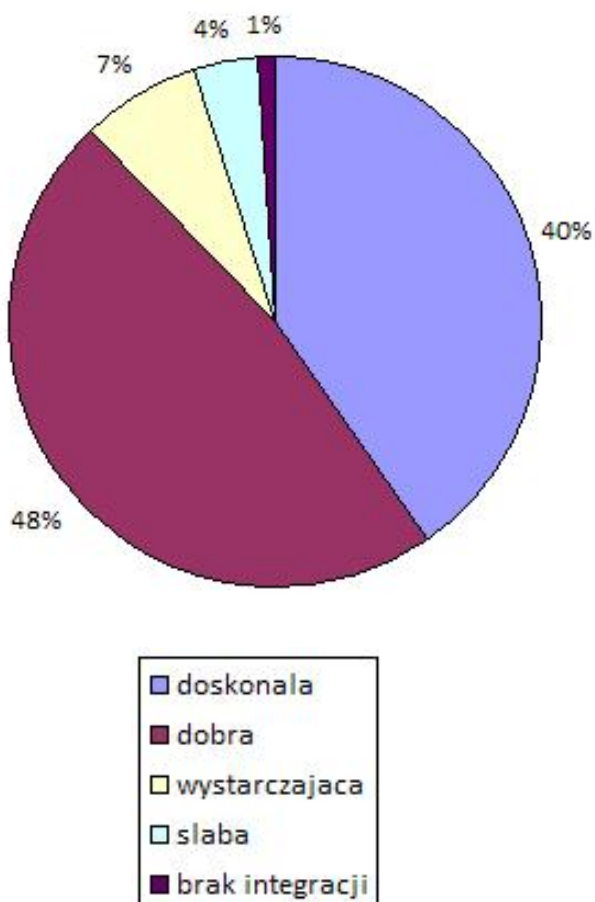
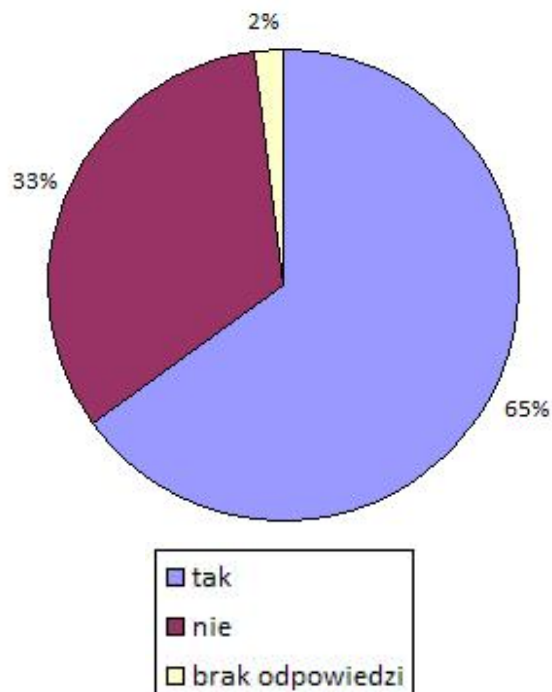

POZIOM EDUKACJI PO PRZYJEŹDZIE DZIECI DO WŁOCH

Rodzice adopcyjni zostali zapytani o to, na jakim poziomie edukacji ich dziecko zostało wprowadzone do systemu szkolnictwa we Włoszech. Zdecydowana większość dzieci rozpoczęła naukę na poziomie odpowiadającym dotychczasowym doświadczeniom szkolnym w Polsce. Około 8% dzieci zostało umieszczonych w klasie o rok niżej, a 3% w klasie o rok wyżej w stosunku do tej, do której uczęszczało przed adopcją.

TRUDNOŚCI SZKOLNE W I ROKU NAUKI WE WŁOSZECH

Rodzice większości dzieci (65%) sygnalizują występowanie trudności szkolnych w pierwszym roku nauki we Włoszech. Jedna trzecia rodziców twierdzi natomiast, że ich dzieci nie napotkały na znaczące trudności w szkole.

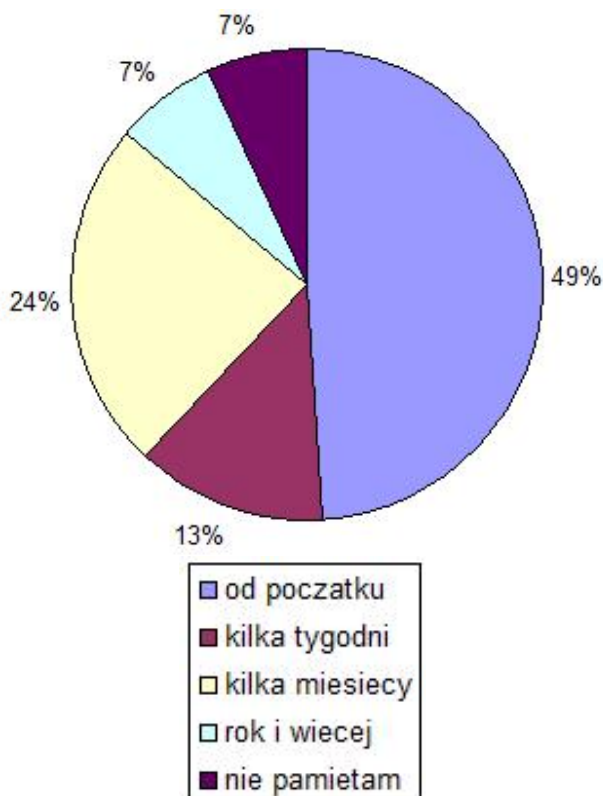
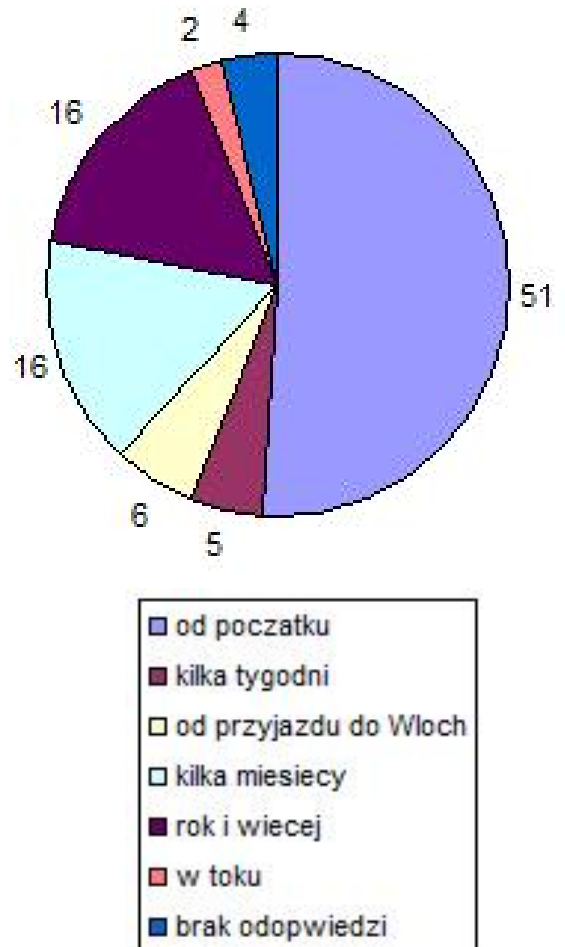
INTEGRACJA W ŚRODOWISKU SZKOLNYM

Zdecydowana większość dzieci jest, zdaniem ich rodziców adopcyjnych, doskonale (40%) i dobrze (48%) zintegrowana w swoim środowisku szkolnym. Rodzice 7% dzieci uważają, że ich dzieci są w wystarczającym stopniu zintegrowane w swoim środowisku szkolnym. W przypadku 4% dzieci ich rodzice uważają, że są one słabo zintegrowane, natomiast 1% rodziców stwierdziło całkowity brak integracji dziecka w szkole.

OKRES ADAPTACJI DO ŻYCIA W NOWEJ RODZINIE

W celu zdobycia informacji na temat przebiegu okresu adaptacji do życia w nowej rodzinie, rodzicom zadano pytania odnośnie czasu, jaki musiał upłynąć do momentu, w którym poczuli się pełną rodziną, a także do momentu, w którym zaobserwowali u swojego dziecka oznaki poczucia bezpieczeństwa. Rodzice wypowiedzieli się również na temat ewentualnych trudności, występujących w pierwszym roku po adopcji.

POCZUCIE PEŁNEJ RODZINY

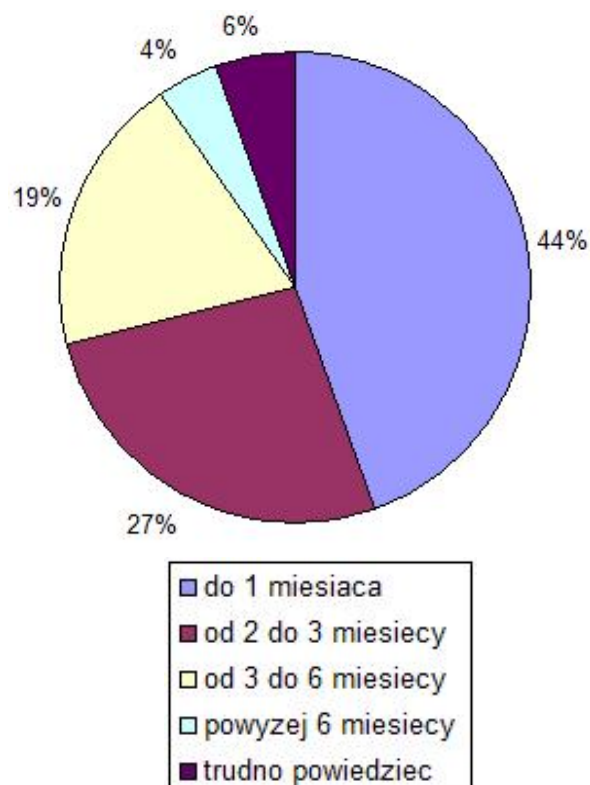
POCZUCIE BEZPIECZEŃSTWA U DZIECI

Jeśli chodzi o poczucie bezpieczeństwa u dzieci, rodzice prawie połowy dzieci oceniają, że mieli okazję zaobserwować jego oznaki od pierwszych kontaktów z dzieckiem. Około 13% uważa, że pojawiło się ono po upływie kilku tygodni, a 24% po upływie kilku miesięcy wspólnego życia. W przypadku rodziców 7% dzieci poczucie bezpieczeństwa zaczęło się przejawiać dopiero po roku od momentu przyjazdu dziecka do Włoch. Na to pytanie to rodzice 13% dzieci nie udzieliło żadnej odpowiedzi lub stwierdziło, że nie pamięta.

NAUKA JĘZYKA WŁOSKIEGO

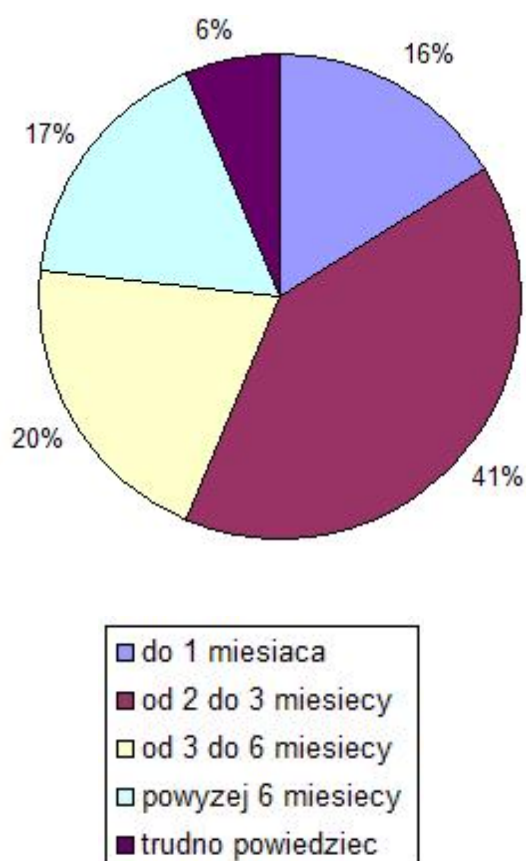
ROZUMIENIE

Niemalże połowa badanych dzieci, zdaniem ich rodziców, zaczęła dobrze rozumieć język włoski po upływie jednego miesiąca wspólnego pożycia. Kolejnych 27% dzieci nabrało tej kompetencji po upływie 2-3 miesięcy, a prawie jedna piąta dzieci po 3-6 miesiącach. Jak widać, niemal 90% dzieci opanowało rozumienie przed upływem sześciu miesięcy od momentu zamieszkania z nowymi rodzicami.

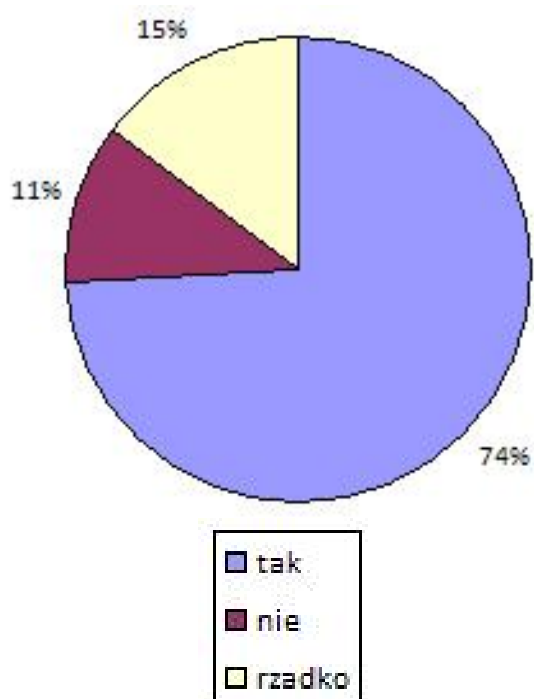
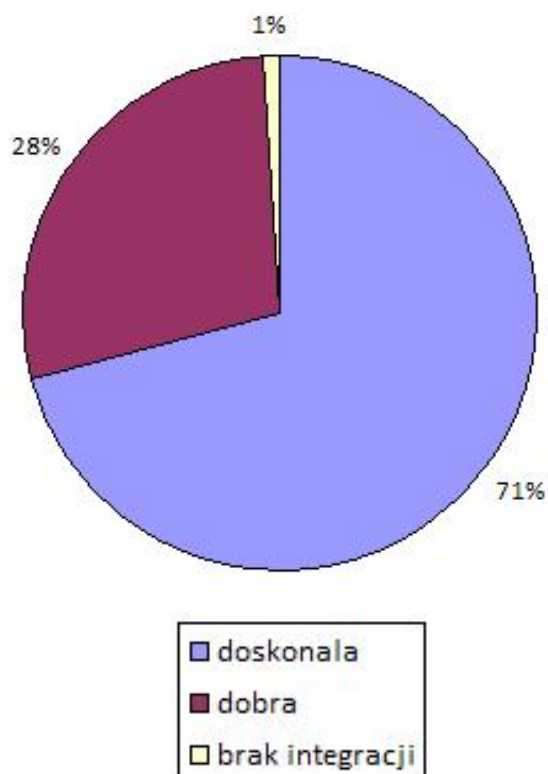
MÓWIENIE

Rodzice 41% dzieci oceniają, że zaczęły się one posługiwać czynnie językiem włoskim po upływie średnio 2-3 miesięcy. W przypadku 20% dzieci ich rodzice twierdzą, że zaczęły się one komunikować w języku włoskim po 3-6 miesiącach wspólnego życia. Około 16% dzieci, zdaniem rodziców, zaczęło mówić po włosku przed upływem pierwszego miesiąca. Podobna grupa dzieci (17%) potrzebowała więcej niż sześciu miesięcy do tego, aby zacząć posługiwać się językiem nowych rodziców. W przypadku 6% dzieci trudno jest sprecyzować ten moment, przy czym część z tych rodziców podaje, że ich dziecko zostało adoptowane jeszcze przed rozwojem mowy w ogóle i nauka języka włoskiego przebiegła u nich w sposób naturalny.

OCENA STOPNIA INTEGRACJI DZIECKA W NOWEJ W RODZINIE

Rodzice zostali zapytani o to, w jaki sposób oceniają stopień integracji ich dzieci w rodzinie adopcyjnej. Rodzice zdecydowanej większości dzieci (70%) stwierdzili, iż ich dzieci są doskonale zintegrowane z nową rodziną. Kolejne 28% ocenia swoje dzieci jako dobrze zintegrowane, a jedynie 1% uważa że ich dziecko nie zintegrowało się jeszcze z nową rodziną.

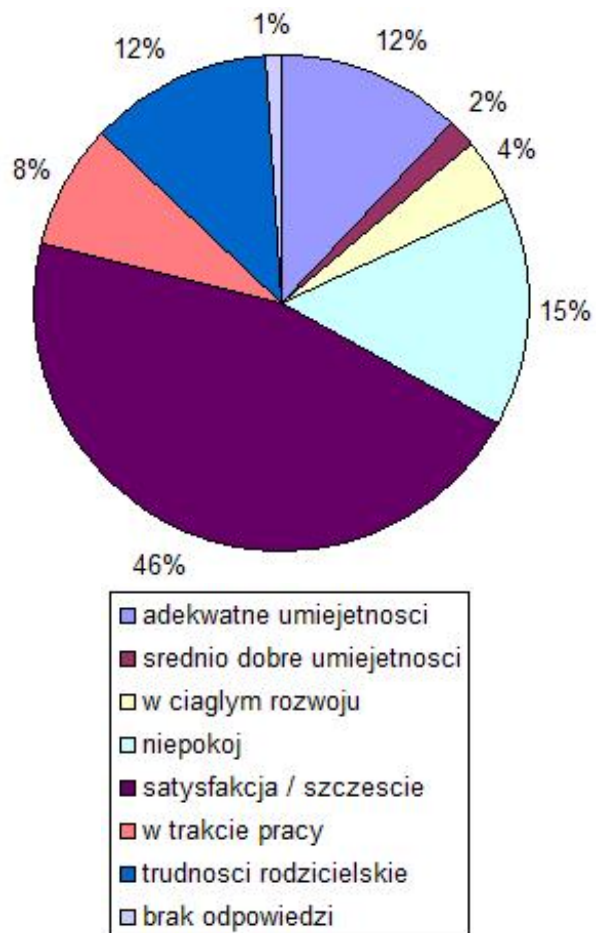

ROZMOWY O PRZESZŁOŚCI

Z relacji rodziców wynika, że 74% dzieci chętnie i z własnej inicjatywy opowiada o przeszłości, a 15% czyni to rzadko lub na skutek zachęty. Jedynie 11% dzieci nie przejawia chęci rozmowy na temat ich wcześniejszych doświadczeń lub odmawia odpowiedzi na pytania dotyczące tego tematu.

OCENA SIEBIE W ROLI RODZICA

Rodzice blisko połowy dzieci (46%) stwierdzili, że w roli rodziców adopcyjnych czują się usatysfakcjonowani i szczęśliwi. Około 14% ocenia swoje umiejętności rodzicielskie jako adekwatne i dość dobre, a kolejne 15% deklaruje niepewność i niepokój wobec własnych kompetencji w tym obszarze. Część rodziców (12%) przyznaje, że napotyka na swojej drodze na trudności wychowawcze, a 2% uważa iż jest nadal w trakcie nabywania umiejętności i rozwoju kompetencji rodzicielskich.

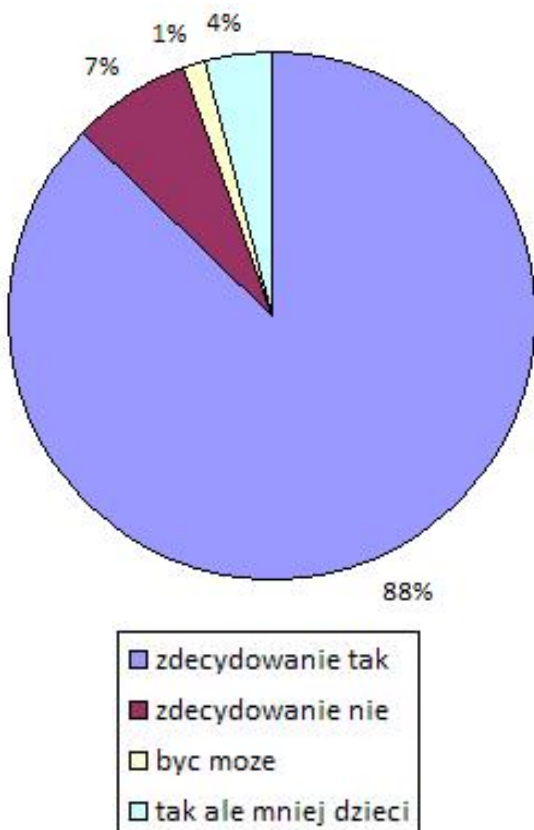
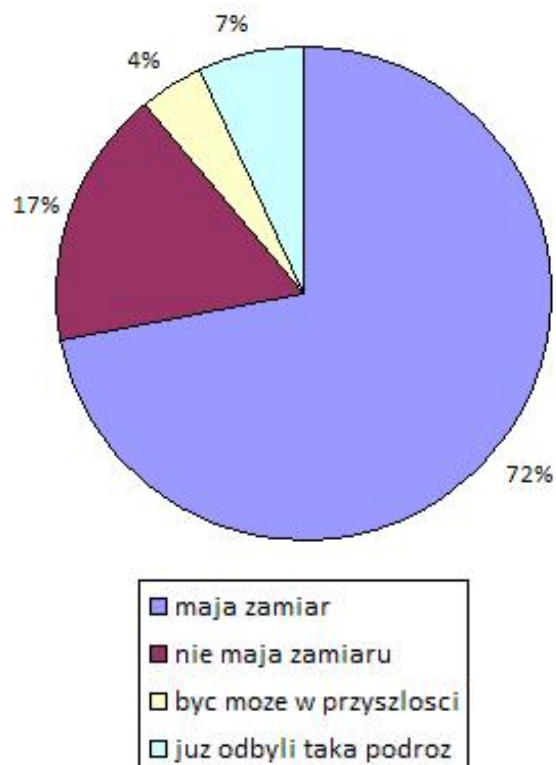

ZGODNOŚĆ REALIÓW Z OCZEKIWANIAM I ODNOŚNIE ADOPCJI

Na pytanie, czy rzeczywistość adopcyjna okazała się zgodna z oczekiwaniami, rodzice większości dzieci odpowiedzieli twierdząco (70%). Rodzice około 30% dzieci stwierdzili, że realia częściowo pokryły się z ich oczekiwaniami, wskazując np. na dłuższy niż przewidziany okres przedadopcyjny w Polsce lub niekompletne informacje na temat stanu zdrowia dzieci lub stopnia ich przygotowania do adopcji. Żadne z rodziców nie udzieliło negatywnej odpowiedzi na to pytanie.

ZAMIAR PODRÓŻY DO POLSKI

Rodzice większości dzieci (72%) mają zdecydowany zamiar odbyć z dziećmi podróż do Polski w celu odnalezienia ich korzeni. W przypadku 17% dzieci ich rodzice nie planują nigdy odwiedzić z dziećmi Polski, jako powód podając najczęściej niechęć dziecka do kraju pochodzenia. Rodzice 4% dzieci mówią, że być może w przyszłości zastanowią się nad taką możliwością, a 7% dzieci odbyło już taką podróż wraz z nowymi rodzicami.

EWENTUALNE POWTÓRZENIE ADOPCJI Z AKTUALNĄ WIEDZĄ

Rodzice zdecydowanej większości dzieci (88%) twierdzą, iż byliby gotowi powtórzyć adopcję będąc w posiadaniu aktualnej wiedzy i mając za sobą przebyte doświadczenia. Około 7% rodziców nie czułoby się na siłach, aby ponownie adoptować dziecko. W przypadku rodziców 4% dzieci padła deklaracja, iż zgodziliby się na przysposobienie, ale wyłącznie mniejszej ilości dzieci (rodzice trojga rodzeństwa). Około 1% rodziców nie wyklucza takiej możliwości, jednak obecnie nie jest w stanie odpowiedzieć jednoznacznie na to pytanie.